

Pahoinpidelty

Pahoinpidelty

Nimimerkki Luovuttanut
Ikä 19

Kirjotin päiväkirjaa, mutta päätin että tuntuu paremmalta jakaa tää kaikki jonkun kanssa. Mun tarinasta luultavasti tulee pitkä mitä ei jaksakaan lukea. Mut mua itseäni ehkä helpottaa ajatus siitä, et joku jopa saattaa lukea tän kokonaan.

Pahimmat ajat alko siitä ku sain selville, että oon raskaana. Oon aina ollu avoin ihminen, joten kerroin siitä heti kaikille läheisimmille kavereille enkä salannu asiaa. Päätin tehdä abortin eikä siitä kertominen kaikille pahentanu oloa, mutta ei se parantanukkaan. Vaikka kaikki ties, silti loppujen lopuksi kävin sen kaiken läpi yksin. Uskottelin itelleni ja muille, että se ei paina mun mieltä ja kaikki on hyvin. Loppujen lopuksi kuitenkin romahin. Kun en halunnut puhua asiasta äiti kirjotti mulle pitkän viestin missä oli yks lause joka kolahti ja pahasti. "Äidin ja lapsen välinen rakkaus on suurinta mitä täs maailmassa on." Äiti tarkotti mun ja sen välistä suhdetta, mut tottakai mä mietin mun omaa lasta jonka en antanu ikinä syntyä. Romahduksen jälkeen olin turta. Mikään ei tuntunu miltään en ollu ilonen enkä surullinen en ollu mitään. Aloin perseillä mun elämän kanssa, ja siitä alkaaki seuraava tarina.

Ajauduin yhen äijän seuraan jonka kanssa polttelin. Kannabista siis. En ollu ikinä mikään hullu bilettäjä ja kävin koulun hyvin, mut 4 kuukautta sen äijän kanssa en tehny muuta ku yksinkertaisesti polttelin. Käytin mun kaikki säästöt se äijä käytännössä asu mun luona saatettiin olla viikko putkeen koko ajan sekasin. Tää äijä oli tosi hyvä manipuloimaan ihmisiä ja huomasin sen siitä heti, ja sen takia aattelin ettei se pystyis manipuloimaan mua. Jälkeenpäin ajatellen se manipuloi mua täysin. Mun elämä oli täysin sen kontrollissa. Se päätti mitä kuvia julkasen, kenelle puhun ja mitä, mihin käytän mun rahat ja kaiken muunki.

Sit tuli päivä ku olin selvinpäin ajattelin asioita ja päätin et haluan olla vähä aikaa yksin. Ees yhen päivän, siitä se suuttu vaikka olin tehny selväks monta kertaa etten haluu seurustella. Sen mielestä jos halusin olla yhen päivän yksin se tarkoitti etten halunnut olla sen kaa. Meil on aina ollu tosi paljon isoja riitoja, mut tällä kertaa se oli väkivaltainen. Se tukisti mua ja kuristi. Sen kuristaessa tuntu et verisuonet katkee silmistä. En ikinä unohda sitä vihasta katsetta.

Ton jälkeen se alko ahistella mua tosi paljon monta aamua heräsin siihen et se hakkas mun ovea ja huus postilaatikosta. Yhen kerran tein virheen ja avasin sille oven. Se kidutti mua reilut neljä tuntia. En saanu muita fyysisiä vammoja ku mustan silmän, kaljuja kohtia ja mustelmia muutenki ympäri kehoa. Mut kaikista pahinta oli se henkinen tuska. Pidin aina itseäni tosi vahvana mut ton jälkeen olin niin heikko, niin heikko ku olla voi. Sitte ahistelu jatku se saatto soittaa mulle 63 kertaa ennenku laitoin lentokonetilaa tai sammutin puhelimen. Olin estäny sen kaikkialla, numeronki, mut se pysty soittaa vielä tuntemattomasta numerosta.

Sit viikko ton kidutuskerran jälkeen se tuli taas mun ovelle. Se kuulosti rauhalliselta ja sano et haluu vaan sen tavarat joten tein uuden virheen ja avasin oven taas. Tajusin heti sen jälkeen ettei se tullu vaan hakemaan sen tavaroita. Soitin heti mun kaverille ja se otti kännykän mun kädestä. Se puhelu oli kuitenkin jääny päälle ja mun kaveri kuuli mitä siel tapahtu ja soitti poliisille.

Nyt oon päässy eroon siitä äijästä, mut on silti paha olla. Ekaa kertaa oikeesti ymmärrän miksi jotkut tappaa itensä. Kaikki tuntuu vaan niin pahalta. Ennen oon ajatellu aina et jos joudun näin pohjalle suunta on vaan ylöspäin. Mut nyt en haluu nousta ylöspäin se ajatus ei lohduta yhtään. Mikään ei tunnu hyvältä. Hyvät biisit ei oo enää hyviä, mitkään biisit ei oo hyviä. Kaikki hauska tekeminen ei oo enää hauskaa. Yritin viillellä jos se vaikka helpottais mun oloa. Otin sen veitsen mun käteen mut en halunnut viillellä halusin työntää sen suoraan mahasta läpi.

En oo masentunu, en ainakaan usko niin tää kaikki on mulle vaan liikaa, tää koko maailma on mulle liikaa. Vaikka mun ympärillä on ihmisiä oon silti yksin. En haluu enään tehdä mitään. En haluu mennä opiskelemaan. En haluu tehdä töitä. En haluu olla kaunis. En haluu ostaa uusia vaatteita. En haluu syödä hyviä ruokia. En haluu kokee uusia asioita. En haluu nähdä miten tää maailma kehitty. En haluu elää.

Pahoinpidelty

Published on Nuortenlinkki (<https://nuortenlinkki.fi>)

Mut taistelen silti mun rakkaitten vuoks. En haluu aiheuttaa kellekkään sitä surua mikä kuolemasta seuraa.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/pahoinpidelty>